

METE YARAR • CEYHUN BOZKURT

MESİH

TANRI'YI KIYAMETE ZORLAMAK

DESTEK YAYINLARI: 1224

ARAŞTIRMA: 298

METE YARAR&CEYHUN BOZKURT / MESİH

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: İlknur Muştu
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Şubat 2020 (20.000 Adet)

21.-23. Baskı: Mart 2020

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-751-3

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkani.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari
www.destekmedyagrubu.com

Deniz Ofset – Nazlı Koçak
Sertifika No. 40200
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul

METE YARAR • CEYHUN BOZKURT

MESİH

TANRI'YI KIYAMETE ZORLAMAK

İÇİNDEKİLER

KİTABA DAVET.....	9
KİYAMETİN KAPISI	
ARDINA KADAR AÇILDI.....	11
“MAŞİAH’IN GELİŞİNİ HIZLANDIRIN!”	21
“ARMAGEDON’U GÖRÜYORUM!”	29
BABİL HAREKÂTI	33
ARMAGEDON İÇİN DÜŞMAN GEREKİYOR.....	37
PAPA’NIN İKİNCİ BİN YIL HEDEFİ:	
HIRİSTİYAN BİRLİĞİ	43
ARMAGEDON’UN ANAHTARI TEO-STRATEJİ	55
BİR TEO-STRATEJİ HEDEFİ:	
ARZ-I MEV’UD	59
SİYONİST SİYASİ AKIMIN YÜKSELİŞİ	63
ABD VE İSRAİLİN ARMAGEDON ORTAKLIĞI.....	75
İSRAİLİN İSLAM ÜLKELERİNİ PARÇALAMA PLANI....	83
TANRI’YI KİYAMETE ZORLAMAK	89

ARMAGEDON'UN BASAMAKLARI.....	95
ABD'DEKİ FUNDAMENTALİST AKIMLARIN YÜKSELİŞİ.....	99
ARMAGEDON'UN YOL HARİTASI.....	113
NEO-CON'LAR	121
ARMAGEDON SAVAŞI'NDAKİ KÖTÜ KİM?	141
KIYAMETİN BAŞLANGICI: IRAK	145
CIA PEŞMERGELERİ	151
İSRAİL İSTİHBARATI IRAK'TA.....	161
IRAK'IN GİZEMLİ TARİKATI: KESNİZANİ.....	175
SADDAM İLE RUMSFELD'İN TARİHİ KONUŞMASI.....	181
BİR RADİKAL: BUSH	189
ARMAGEDON'DA SON AŞAMA: SURİYE.....	197
SURİYE OPERASYONU	201
HAYDUT DEVLETLER STRATEJİSİ	209
EVANJELİSTLERİN VE İSRAİLİN GÖZÜ FIRAT VE DİCLE'DE.....	215
BRUNSON İDDİANAMESİNDEKİ ARMAGEDON DETAYI.....	225
ARMAGEDON'UN LEJYONERİ: PYD.....	237
SON OLARAK.....	245

EK-1

ODED YINON PLANI	247
1980'LERDE İSRAİL İÇİN BİR STRATEJİ.....	247
Mısır	256
Suriye	258
Irak	258
Ürdün	259
Sonuç	262
Orijinal Kaynaklar	265

EK-2

BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ.....	273
BOP'UN GÖRÜNÜRDEKİ HEDEFLERİ.....	278
TÜRKİYE BOP'UN EŞBAŞKANLIĞINI YAPTI MI?	279
KAYNAKÇA.....	283
Kitaplar	283
Gazeteler	286
Dergiler	287
İnternet Haberleri-Makaleleri.....	288

KİTABA DAVET

Kitaplar bazen geçmişİ, bazen günümüzü, bazen de geleceğİ aktarırlar. Bu kitap size üçünü de vaat ediyor. Ceyhun Bozkurt kardeşimle beraber yaklaşık bir buçuk seneden uzun bir zaman bu çalışmanın üzerinde yoğunlaştık. Önce geçen yılın ilkbaharına yetiştirmeye çalıştık. Ardından kitabın basıma gireceğİ tarih olarak ekim ayını belirledik. Ne zaman kitabı bitirip basıma verelim desek, dünyada önemli olaylar gelişti. Biz de gelişen olayları daha iyi analiz edebilmek ve kitabı eksiksiz hazırlayabilmek için her defasında yeni ek çalışmalar yapmaya karar verdik. Çünkü deyim yerindeyse kitap yazım aşamasında kendini sürekli revize etti.

Hepinizin bildiğİ üzere hem ben hem Ceyhun, kendi branşlarımızda, özellikle saha araştırmalarına önem veren ve bu araştırmalardan zevk alan profesyonelleriz. Kitaplarımızı ya da makalelerimizi çoğunlukla “sahayı bilme” temel doktrinine dayandırırız. Üzerine geçmişin alıntıları ve kendi analizlerimizle birlikte eklemeyi severiz.

İlk defa bir kitabı yazarken bu kadar çok zorlandığımızı söyleyebilirim. Irak, Suriye, Filistin, GüneydoğU Anadolu bölgemiz, DoğU Akdeniz gibi konularda bazı soruların yanıtlarını bir türlü bulamadığımızı fark ettik. İster Suriye’ye ve Irak’a yönelik

hareketlilik olsun ister Büyük Ortadoğu Projesi ve Trump'ın son mega projesi dediği yeni Ortadoğu planı... Bunların hepsinin bir ortak noktası vardı: Teoloji.

Yani, insanların inandıkları dini değerler ve bu değerler üzerinden çizdikleri politik bir yol haritası. Bunları yazarken fundamentalist/köktendinci bir grubu karşımızda bulamadığımızı bilmiyorduk.

Karşımızda, kendi tabirleriyle Tanrı'yı kıyamete zorlamaya çalışan bir grup var. Üstelik onlar bu düşünceye inananlar aracılığıyla kıyameti hızlandırmaya çalışıyorlar. Bu grubun yaptıkları, önümüzdeki dönemde dünyadaki 7 milyar insanı birden etkileyecek. Bu kitap yalnızca bir süreci anlatmıyor. Kıyametin kapısının nasıl açılacağını gösteriyor.

Kitabı yazdığımız dönemde “olmaz” dediğimiz her şeyin yazım süreci içinde hayata geçmiş olması bizi gerçekten endişeye sevk etti. Bu kitabın içindekiler, adeta daha yazılırken gerçekleşiyordu. Siz bir kitaptan ötesini, aslında neyi yaşayacağınızı öğreneceksiniz. Her satırında, her cümlesinde, hatta her kelimesinde içimizden geçen tek şey “Lütfen bu kitap bizi yanılsın” arzusu oldu. Ama bir kez daha tekrarlamakta yarar var. Bu kitap yazılırken gerçekleşen bir kitap... O yüzden de çok çok önemli...

Okuyalım, bilelim ve nasıl önlem alacağımıza hep beraber karar verelim. Kitapta birkaç kez tekrarladığımızı göreceğiniz bir sözle, sizi okumaya davet ediyorum:

“Sizin inandığınız şey fark etmez. Eğer onlar buna inanıyorsa, bu sizi de etkileyecektir.”

Mete Yazar
10 Şubat 2020

KIYAMETİN KAPISI ARDINA KADAR AÇILDI

Tarih: 11 Eylül 2023

Yer: Birleşmiş Milletler binası-New York

“Bugün burada hep birlikte ya insanlığı savunacağız ya da dünyayı sürüklediğiniz büyük yıkımın altında enkazınız kalacak.”

Türk heyetinin başkanı bunu söylerken, gözlüğünün üstünden Güvenlik Konseyi’ndeki üyelerin tek tek gözlerine bakıyordu. Kimseden ses çıkmıyordu o sırada. Türk delegasyonunun başındaki isim deneyimli diplomat Hasan Kurttepe’ydi. Kurttepe, önündeki bardaktan bir yudum su içtikten sonra sözlerini sürdürdü:

“Burası neresi? Birleşmiş Milletler binası.”

Eliyle şöyle soldan sağa bir yuvarlak çizdi...

“Bu heyet kim? Güvenlik Konseyi üyeleri... Aslında olması gereken nedir? Dünyadaki tüm ülkelerin söz sahibi olması... Ancak sadece beş ülkenin sözü geçiyor. Daimi üyeler... Türkiye Cumhuriyeti, Birleşmiş Milletler’in kuruluşunda yer aldığı halde bu beş

ülkenin yetkilerine sahip değildir. Bu beş ülke Türkiye adına karar verebiliyor, İran adına karar verebiliyor, Suriye, Irak, Filistin, Yemen, Sudan, Libya adına karar verebiliyor. Afganistan adına karar verebiliyor. Dünyada bağımsız olarak kabul edilen 195 ülke adına karar verebiliyor. Her şey bu beş ülkenin dudakları arasındadır... Geldiğimiz sonuç ne?

Evet... Ortadoğu şu an yanıyor. Aslında dünya yanıyor. Akıl durmuş halde... Mantık durmuş. Akılla ve mantıkla bağlantılı her şey durmuş durumda...”

William Scott Güvenlik Konseyi’nin usulüne aykırı olarak araya girdi: “Onu Irak ve Suriye’ye girmeden önce siz düşünecektiniz” dedi.

Başını hemen o yöne çevirdi Hasan Kurttepe. Sessizce bekledi. Rapor gibi görünen birkaç dosyayı aldı önüne ve birini açtı. Ders verir bir tonda anlatmaya başladı:

“Tarih 21 Eylül 1984. Şam’a atadığınız Büyükelçi William Eagleton göreve başlıyor. Eagleton, göreve başlar başlamaz ilk işi sizin de terör örgütü olarak kabul ettiğiniz PKK’yı yöneten teröristlerle iletişime geçiyor. Bakın burada raporu var.”

Bu sırada kâğıdı havaya kaldırmıştı. İkinci bir kâğıt aldı ve onu da gösterdi.

“Bakın bu sizin Kongre tutanağınız. Tarih 1990 yılı Aralık 28. Temsilciler Meclisi Silahlı Kuvvetler Komitesi üyelerinden Jim Bilbray, karşısında oturan yönetim yetkililerine şunları söylüyor. Bakın bire bir aktarıyorum: ‘Kürt milliyetçileri ile görüştüğünüzü biliyorum. Gerçek şu ki, Kürtler bir parçası oldukları ülkelerden hoşnut değiller.’ Demek ki müttefik olarak gördükleri Türkiye’yi de kastediyor.”

Tepkiyi ölçmek için kafasını kaldırdı ve yeniden döndü kâğıda:

“Devam edeyim... ‘Irak’la savaşmak söz konusu ise, bizim bir Kürt ayaklanmasını desteklememiz, çıkarlarımızı doğrultusundadır. Eğer Irak, bizimle savaşırsa, bizim Kürtlere giderek, onların bağımsızlıklarını destekleyeceğimizi söylememiz, çıkarlarımızı doğrultusunda olmaz mı?’ Evet, Irak’a girdiniz ve sonrasında Kürtleri isyana yönelttiniz. Beyefendi önümde bir sürü rapor var. Bizden önce siz binlerce kilometre öteden gelip Irak ve Suriye’ye girmiştiniz. Biz bu iki ülkenin komşusuyuz ve yaktığınız ateş bizim ülkemizi de yakmaya başlamıştı. Biz ateşi söndürmek için girdik. Ancak siz ateşi 30 yıl içinde harladınız. İşgallerde siz vardınız. İç karışıklıklarda vardınız. Müttefik hukukunu ayaklar altına alarak Türkiye Cumhuriyeti’nin aleyhine çalıştınız. Sadece bizim değil, bölgedeki tüm halkların aleyhine çalıştınız. Ne için? İşte akıl ve mantığın almadığı nokta burası: Köktendinci bir inanç uğruna.

Köktendinci inanç demişken bölgenizdeki müttefikinizle ilgili planlarınızı da hatırlatalım. Bakın bu elimdeki Oded Yinon raporu.”

Yakın gözlüğünü takarak elindeki metni okumaya başladı:

“Ne yazıyor biliyor musunuz bu raporda? Müttefikinizin güvenliği için Suriye’yi, Irak’ı, bölgedeki tüm ulus devletleri parçalamak. Bütün bu planı onlar tek başına uygulayamazdı. Bunun için size ihtiyacı vardı. Sizin de onlara...”

Scott itiraz edecekken tecrübeli diplomat Yevgeni Gerasimov araya girdi:

“Her ne kadar Güvenlik Konseyi’nin yapısı ile ilgili eleştirilerinde bazı konulara itiraz etsem de Sayın Kurttepe bu konuda haklı. Ülkemizde Bolşevik İhtilali’nden itibaren bizi şeytan olarak gördünüz ve bunun için herkesi bize karşı kıskırttınız. Bugün Kudüs’te, Bağdat’ta, Şam’da, Beyrut’ta bu yaşananların sorumlu-

su sizsiniz. Biz sizinle aynı dine inandığımız halde bizi hiçbir zaman sizden görmediniz. Milyonlarca insanınızı karşınıza almayı nasıl göze alabildiniz? Neye inanıyorsunuz bilmiyorum ama aynı Tanrı olmadığına eminim.”

Scott, Gerasimov'un sözlerine itiraz etmeye hazırlanırken Hasan Kurttepe sözü aldı yine.

“Sürem henüz bitmedi. Bakın hepimiz yıllarca bu politika-nın perde arkasını merak ettik. Enerji dedik. Öyle ya, 20. yüz-yıl boyunca enerjiyi kontrol etmeye çalıştınız. Ancak hırsınız bitmedi. Asya ile mücadele dedik. Siz Asya'yı çevrelemek adına Ortadoğu'ya geldiniz. İşgal ettiğiniz, karıştırdığınız ülkelerde üs-ler kurdunuz. Gücünüzü Asya'daki ülkelere yönelteceksiniz zan-nettik. Ancak bunu yapmadınız. Ülkelerin topraklarını müttefi-kinize sundunuz. Üçüncü bir ülke bunu yapabilir mi? Suriye'ye ait Golan Tepeleri uluslararası hiçbir meşruiyeti olmadan mütte-fikinize teslim edildi. Tüm dünyayı karşınıza almayı göze alarak üç büyük dinin kutsallarından olan Kudüs'ü de verdiniz. Neyi hedeflediniz? Kendi insanlarınız da dahil olmak üzere dünyadaki hiç kimse umurunuzda değil. Siz yönetmek istediğiniz bir dünya istemiyorsunuz. Siz kıyameti yaşatacağınız ve milyarlarca insa-nın öleceği bir dünya istiyorsunuz. Bunun zeminini de bugün 22. yıldönümü olan 11 Eylül saldırılarıyla hazırladınız. Medeniyet-ler çatışması dediniz, dini çatışmalar yetmedi, din içi çatışmaları körüklediniz. Yıllar boyunca misyonerleri, din adamlarını gön-derdiniz. Kürtler Müslüman olduğu halde, onları Hristiyanlaş-tırmaya çalıştınız. Çünkü bu din savaşında size gözden çıkarıla-cak kurşun askerler lazımdı. Ancak bir avuç hain dışında kimse size inanmadı.”

William Scott yine itiraz edecek oldu:

“Diplomatik dilin dışına çıkıyorsunuz.”

Hasan Kurttepe “*Diplomasi mi bıraktınız? Bakın...*” diyerek bir harita açtı. Ortadoğu haritası... Suriye ve Irak artık bir bütün halinde değildi. Suriye’nin güneyi işgal edilmişti. Filistin’in tamamı da... Türk ordusu da Irak ve Suriye’nin kuzeyinde belli bölgeleri tutmuştu. Ruslar Akdeniz’e ve Suriye’nin batı bölgelerine yığınak yapmıştı. Şam’da, İran ve Rusya kuvvetleri vardı. Kuzey Afrika da karışmış, Libya’nın belli bölümlerinde çatışmalar şiddetlenmişti.

Türkler ve Ruslar arasında bölgede adı konmamış bir saldırı-mazlık anlaşması vardı. İki gücün birlikleri birbirinden uzaktaydı. Kurttepe devam etti.

“Bir dönemin usta istihbaratçılarınızın sorduğu ‘Türkiye’yi kim kaybetti?’ sorusunu hâlâ kendinize sormuyorsunuz. Sorun... Anlattım nedenlerini. Biz bu harekâtı yapmasaydık, aynen Irak ve Suriye’nin durumuna düşeceğimizi biliyoruz. Bizi çok hafife aldınız. İşbirliği yaptığınız hain unsurlar üzerinden hücrelerimize kadar sızdığınızı zannettiniz. Başaramadınız. Ancak durmuyorsunuz. Bakın sadece Irak’ta 1,5 milyon insan öldü. Suriye’de sizin politikalarınız yüzünden akıbeti bilinmeyen insan sayısı bir milyon. Hadi Müslümanlara düşmansınız, o yüzden diyelim. Ama siz kendi dininizden insanlara bile acıımıyorsunuz. Durmak için neyi bekliyorsunuz?”

Aynı anda BM binasından binlerce kilometre uzaklıktaki Lazkiye’deki Rus üssünün, eskiden idari işler olarak kullanılan üç katlı binasının merdivenlerinden iki Rus asker iniyordu. Biri albay, diğeri yüzbaşı...

Yüzbaşı Vasili, Albay Vadim'i bilgilendiriyordu:

“Üç gündür hiçbir bilgi alamadık. Sizi bu nedenle bilgilendirdim.”

“Anladım. İsmi?”

Vasili “Colin” dedikten sonra elindeki kâğıda bakarak “Colin Makovsky” diye tamamladı.

Bodrum kata inmişler ve iki Rus askerinin beklediği odanın kapısına varmışlardı. Koridorda iki Rus askeri daha bekliyordu. Albay Vadim'i gören askerler sağa ve sola açılarak kapının önünü açtılar. Vadim odaya girmek için hamle yaptığında Vasili “Komutanım” diyerek durdurdu onu.

“Bir şey daha var. Bu adam üç gün boyunca sadece ‘Maşiah’ deyip durdu.”

Vadim, anlamış gibi başını salladı. Buna rağmen Vasili açıklama gereği hissetti.

“Baktım. İngilizce değil. İbraniceymiş. Mesih anlamına geliyormuş.”

Vadim tecrübeli bir askerdı. 2011 yılında başlayan Suriye krizinden çok daha önceleri bölgede askeri istihbaratta görev yapmaya başlamış ve bölge gerçeklerine fazlasıyla hâkimdi.

İçeri girdiğinde yüzü gözü kanlar içindeki adamı gördü sandalyede. Vasili'nin sözünü ettiği Colin Makovsky...

Makovsky'nin hemen yanı başında bir Rus askeri duruyordu. Diğer sandalye ise boştu...

Vadim belinden silahını çıkardı ve “Sana tek bir soru soraçağım” diyerek boş sandalyeye oturdu. Esir, ses tonunun farkından, başka birinin odaya girdiğini anlayarak, sarı saçlarına kanının kırmızısı bulaşmış başını zorlukla da olsa kaldırdı. Vadim'e bakıyordu. Tabancasındaki mermiyi namlunun ağzına süren Vadim devam etti:

“Evet Mr. Makovsky. Tek bir soru. Açık söylüyorum, eğer bu soruya yanıt alamazsam sana söz veriyorum, bu tek mermiyi başına sıkacağım ve acını dindireceğim. Eğer yanıt verirsen herkesin önünde söz veriyorum, seni serbest bırakacağız ve uzaklaşana kadar tek bir mermi sıkmayacağız.”

“Seni mi gönderdiler şimdi?”

Vadim güldü.

“Evet Mr. Makovsky. Çünkü soracağım sorunun yanıtını biliyorum. Sadece gözlerini görmek için geldim buraya.”

“Yanıtını bildiğin soruyu neden soruyorsun?”

“Prosedürler Mr. Makovsky, prosedürler.”

Vadim’in “Yanıtını biliyorum” sözü Vasili’yi de şaşırtmıştı. Ancak komutanının sözünü kesmek istemiyordu. Vadim sesizliği, tok bir sesle vurguladığı kelimelerle bozdu.

“Suriye’de, Irak’ta unsurlarınız var. Müttefikinize kalkan olunuz. Ancak neden o kalkanda bir açık bıraktınız? O koridor ne için açıldı?”

Colin Makovsky sandalyeye verdiği sırtını iyice dikleştirerek başını arkaya yasladı ve zorlukla da olsa kahkahalar atmaya başladı. Zorlanmasının sebebi çektiği acılardı elbette. Aldığı ağır darbeler gözle görülür izler bırakmıştı üzerinde. Makovsky kahkahasını sürdürürken Vadim ayağa kalktı ve hiç tereddüt bile etmeden namludaki kurşunu Makovsky’nin başına sıktı. Vasili ve odadaki Rus asker donup kalmıştı. Esir, saniyeler içinde son nefesini verdi. “Temizleyin şunu” diyerek kapıya yöneldi Vadim.

Vasili Rus askere başıyla bir işaret yaptıktan sonra koşar adım Vadim’in arkasından gitti. “Komutanım” diye seslendi. Vadim arkasına bakmadan “Ne var?” diye sorunca dayanamadı.

“Komutanım, neden vurdunuz?”

“Yaptıklarımı mı sorguluyorsun?”

Vadim, astına hiç bakmadan yürürken sert bir tonla sormuştu bu soruyu.

“Hayır komutanım. Ama daha hiçbir şey söylememişti ki.”

“Söylemeyecekti zaten.”

“Nereden anladınız?”

“Çünkü inancını satmayacaktı. Gülerken öleceğini biliyordu. Buna rağmen tereddüt bile etmedi.”

“Sizin ‘Yanıtını biliyorum’ dediğiniz şey ne? Kaç gündür adamın ağzından tek laf alamamıştık.”

Vadim bu soru üzerine durdu ve dönüp Vasili’ye bakarak “Bu adamlar O’nu bekleyenlerden” dedi. Bu cümle üzerine dikkat kesildi Vasili...

“İnançlarına göre hemen güneyimizde kıyameti getirecek savaş yaşanacak. O koridoru da biz savaşa ilerleyelim diye açık bıraktılar.”

“Nereye ilerleyeceğiz komutanım?”

“Megiddo Ovası’na...”

Kurttepe’nin “Durmak için neyi bekliyorsunuz?” sözlerinden sonra William Scott sinirden kıpkırmızı olmuştu. Yıllardır tanıyanlar bile, onu bu halde çok ender görmüşlerdi. Birçok ülkenin heyeti ülkesinin politikalarını eleştirdikten sonra Türk heyeti de bütün gücüyle yüklenmişti kendisine. Kurttepe’nin son